

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

zhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrta leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5 — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Nova volilna pravica.

(Iz peresa spodnještajerskega rodoljuba.)

Nihče ne more reči, da je veliko delo volilne spremembe v državnem zboru šlo mimo nas Slovencev brez vsakega utisa. Nasprotno, Slovenci smo s svojim velikim zanimanjem za to dalekosžno vprašanje pokazali, da ne spimo političnega spanja, ampak da se živo pričenjamo zanimati za vse, kar odločuje našo usodo.

Toda drugo vprašanje je, ali zavzemamo povsod pravo stališče, recimo sedaj proti nekaterim določbam novega volilnega reda. Tako n. pr. stavimo različne predloge zaradi mestnih mandatov na Spodnjem Štajerskem.

Moje mnenje je, da spodnještajerskim mestom in trgov ne gre do posebni mandati, izvzemši morda Maribora z njegovimi bližnjimi predmestnimi kraji, kjer stanujejo ljudje istih težav kakor v mestu.

Slovenci na Spodnjem Štajerskem bi morali iz narodnega in gospodarskega stališča zahtevati, da mesta in trgi volijo z deželno.

Nobenom mestu, razven menda Maribor, in noben trg na Spodnjem Štajerskem nima izrazito obrtnega (industrialnega) značaja. V teh naših mestih in trgih bivajo le nekateri uradniki in pa majhni trgovci, boljše rečeno mehaniki, ki občenjo in živijo v vedni gospodarski dotiki z deželno, koja jim skrbi za vsakdanji kruh. Veliko obrt, ki bi dala kakemu okraju svoj značaj in svoje težnje, pa pogrešamo. Gospodarsko stališče naših mest in trgov torej nikakor ne zahteva, da se ločijo od dežele in izločijo iz deželnih volilnih okrajev mesta in trgi.

Kaj pa naši narodni oziri? Ti pa zelo nujno

zahtevajo, da pridejo vsa mesta in trgi, izvzemši Maribor z najbližjo okolico, v deželne volilne okraje. Res, da bi bili volilni boji vsled tega težavnejši, posebno pri sedanjem političnem stanju, toda ali ni v našem programu, da si moramo te jezikovne otoke na Spodnjem Štajerskem polagoma priboriti? Če mi dovoljujemo, da se vsako nemškutarstvo gnezgo izloči, potem mi zanikujemo svojo življensko silo v teh krajih; potem izrekamo s tem, da si teh krajev ne upamo priboriti; da nimamo nobenega upanja več, da bi kedaj postali naši. Mi jih izločujemo iz naše politične organizacije ter jih prodajemo.

S tega stališča, in samo s tega stališča, se vsaj meni ne dopade, da tudi na Koroškem vsak majhen tovarniški kraj in vsak trgčič hočejo izločiti, da „osigurajo“ slovenski mandat. Ne mandatov, ampak narodno posest si moramo osigurati oziroma priboriti! Ali si ne upamo pridobiti delavcev na svojo stran? Ali si res ne bomo trgov in manjših mest nikdar osvojili? Ali bodo na vse veke v tujih rokah? Ne, gospoda, tučaj je premalo zaupanja v našo organizacijsko in življensko moč!

Nočem staviti nobenih predlogov, teh imamo že itak glede volilne spremembe dovolj! Toda opozoriti sem hotel samo našo javnost, da se svojemu poslanstvu v mestih in trgih in tovarniških krajih ne smemo odreči, ampak dosledno moramo to zvanje naprej vršiti. Celjski in lipniški mestni mandat bi ne smela biti v volilnopравни predlogi, to zahteva naše gospodarsko in narodno stališče!

Politični ogled.

Poljedelsko ministrstvo je poslalo v Berlin in Monako kmetijske izvedence, da poročajo ministrstvu, kako se tuje države brigajo za povzdigo kmečkega stanu. Vendar enkrat nekaj, kar zahteva sedanji čas. — Govori se, da bo za sekcijekega šefa v poljedelskem ministrstvu imenovan Poljak vitez Zaleski. Če le gospod vitez razume kaj o kmetijskih težnjah.

Kmetje in kmečke zveze. Vsi stanovi se organizujejo dandanes. Učitelstvo, uradništvo in delavstvo se zbira v društvih. Ne bilo bi prav, ako bi kmečki stan kot najvažnejši držal roke križem. Že se je ustanovila na Kranjskem ena kmečka zveza, ki ima lepo število članov. A treba je takih zvez tudi po drugih okrajih. Lep zgled naj bodo v tem oziru našim kmetom moravski kmetje. Ti so združeni v katoliški kmečki zvezi, ki šteje na tisoče članov. Vsako leto se zberejo ti možje na sloveči božji poti na Velehradu. Tu opravijo najprvo svojo pobožnost in potem se posvetujejo o potrebah kmečkega stanu. Letos so zopet zbrali 7. in 8. sept. Še nikdar ni došlo toliko vrlih katoliških kmetov, nego ta dva dni. Bilo jih je na Velehradu nad 35.000. Voditelja teh kmetov sta državni poslanec Hruban in kmet Šamalik, ki se je udeležil našega tretjega slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani, kjer je jako navdušeno govoril. Ni čuda, ako moravski katoliški kmetje, ki so tako dobro organizirani, zmagujejo pri vseh volitvah, tako do bo moravska dežela imela v deželnem zboru kmalu katoliške poslance v večini, kljub vsem liberalnim spletkam. Kmetje, posnemajte v tem vrle brate Moravane! Pristopajte v kmečke zveze, ki se brž ko mogoče osnujejo. Ako pa teh še ni, v katoliška politična društva. Združeni bomo dosegli vse.

LISTEK.

Učiteljeva pisma starišem.

Piše Anton Kosi.

Tretje pismo.

Kako naj toraj pripravim svojega otroka za šolo?

Iz prvega pisma je cenj. čitatelj povzel, da ni samo umestno, marveč celo potrebno, da stariši otroka za vstop v šolo — ki je njegova prva stopinja v javno življenje — kolikor mogoče dobro pripravijo. So sicer stariši, ki ne store v tem oziru ničesar, a o njih pravi slovanski pedagog Komenski v znameniti svoji knjigi „Materinska šola“, da ravnajo zelo nespametno, ker privedejo svojega otroka v šolo učitelju, kakor ovca k čredi (t. j. nepripravljenega), ter ga potem prepuste njemu, naj se bavi z njim, kakor mu drago.

Žalostno je, da se dobé pri nas še vedno stariši, ki glede priprave otroka za šolo delujejo ravno v nasprotnem smislu. O tem pričajo besede, ki se slišijo tako pogosto v hišah, kjer so mali otroci. „Le čakaj, da pride čas, ko bodeš moral v šolo, tam te bodo že učitej“, a i pa: „O, da bi začel že vendar enkrat v šolo hoditi, tam te bodo že ukrotili, ti paglavec ti, ni vredni!“

S temi žugajobimi besedami hočejo neprevidni stariši svojega razposajenega in trmoglavega otroka nekoliko ostrašiti, da bi bil potem pridnejši, toda take besede same gotovo ne pobiljšajo otroka, pač

pa so vzrok, da se začne šole in učitelja bati. Vsed stariševih besed si misli otrok šole kot najhujši pekel, učitelja pa kot največjega trinoga, ki drugo ne dela kakor deco pretepava. Ni torej čudo, da pride toliko otrok prvokrat v joku v šolo in da preteče prej mnogo časa, predno se nekateri otroci privadijo šole in učitelja.

Prva naloga starišev bodi torej, da vcepijo v mlada otroška srca veselje do šole; zakaj brez veselja otrok do šole je ves učiteljev trud brez uspeha. Poslušajmo kaj pravi v tem oziru škof in pedagog Slomšek! „Ni prav, otroka s šolo strašiti, rekoč: „Če ne boš priden, bom te pa v šolo dal, da te bojo.“ Dokler se otrok šole boji, se slabo uči; le veselje vsako delo lahko stori.“

Kako pa naj vcepjajo stariši otrokom veselje do šole? Pred vsem je potrebno, da govore o šoli in učitelju vedno lepo in spoštljivo, zlasti pa, ko se bliža čas, da pojdejo otroci v šolo. Otrokom se naj pripoveduje, kako veselo je v šoli, da pridejo ondi med druge otroke, da se bodo vsi vkup lepo učili. In kako prijetno se je učiti! Učitelj pa so prijazen gospod, ki vsakemu radi povedo in pokažejo, ako česar ne zna; seveda malopridne in neposlušne otroke tudi pokregajo in kaznujejo, a ti si to zaslužijo. Pridnih otrok pa ne kregajo in ne kaznujejo; te imajo zelo radi. „Kaj ne, Jakec, ti bodeš rad hodil v šolo? In priden boš tudi! No, potem te bodo gospod učitelj gotovo tudi radi imeli.“

Tako se govori z deco o šoli, a ne jih strašiti z brezovico, ki je tako dolga, da seže z ojo učitelj do zadnje klopi.

Otroku se naj objubi, da dobi, ko pojde v šolo, novo obleko, lepo torbico, novo knjigo, tablico, kamenček . . . Teh stvari pa stariši otroku ne smejo dati takoj, ko jih kupijo; dobro je, kupljene stvari otroku samo pokazati in potem zopet shraniti.

Kaj in koliko pa naj stariši otroka naučijo, predno ga dvedejo v šolo? Tudi v tem se pogosto ravna napačno. Stariši namreč mislijo: več ko svojega otroka doma naučim, boljše bode v šoli za njega, pa tudi za učitelja, kateremu se z mojim otrokom ne bode treba tako mučiti, kakor z drugim, ki še ne zna čisto nič. A ko bi stariši vedeli, kako malo hvaležen jim je včasih za ta trud v šoli učitelj! In zakaj neki to? Zato, ker je bil način, kako so stariši otroka doma učili — takozvana metoda* — kriva ali napačna. S svojo krivo metodo pa so stariši otroka samo zmotili, naučili pa so ga bare malo. Tako „pripravljen“ učenec povzroča potem učitelju v šoli mnogo več težav in sitnosti nego oni, ki še knjige nikoli v rokah ni imel. Prav je imel stari učitelj, ki je pripovedoval starišem, ko so mu hvalili svoje otroke, češ, koliko šolskih reči že znajo, lepo povestico o godcu, ki je učil na citre. Ta godec je baje rekel: „Kadar pride k meni učenec, ki še celo nič ne zna, tirjam za poučevanje na mesec deset kron, če pa že kaj zna, pa dvajset.“ Ko so se stariši temu čudili ter ga vprašali, zakaj tako, je dejal: „Pri učencu, ki že

* Kdor pri pouku ne postopa ravno tako tje v en dan, kakor nanese ravno prilika, marveč se drži gotovih načel, o njem pravimo, da je metodik. Izurjenost v kaki metodi si moremo pridobiti po večletnem poučevanju.

Razne novice.

* Razpisano učiteljsko mesto ob meji. Na štirirazredni ljudski šoli pri Sv. Ani na Krembergu v Slov. gor. je do 10. oktobra t. l. razpisana učiteljska služba v def. ali provizorično nameščenje. Prošnje je treba vložiti do 10. okt. t. l. na krajni šolski svet pri Sv. Ani na Krembergu, okr. Omurek.

* Hrvatska Matica. Kolikor toliko se je pri nas Hrvatska Matica nvaževala že doslej, vendar le bolj teoretično, v praksi pa malo, kajti število slovenskih članov, ki jih šteje imenovana knjižna družba, je razmeroma prav majhno, neznatno. Da bi se doseglo večje število slovenskih članov, je odbor Hrvatske Matice sklenil vsakemu, ki je ud naše Slovenske Matice, udmino za polovico torej na 3 krone znižati. Za bore 3 krone torej dobi odslej vsak ud Slovenske Matice devet hrvatskih obsežnih knjig prekrasne vsebine. Naj bi preprijazno vabilo Matica Hrvatske pri nas ne našlo glubih ušes! Obemem se daje na znanje, da je pristop k Slovenski Matici mogoč še do 5. oktobra t. l. — Gabriel Majcen, poverjenik Slovenske in Hrvatske Matice.

* Ureditev cestnega prometa. Notranje ministrstvo namerava radi rastočega avtomobilnega prometa cestna določila po vsej Avstriji enotno urediti. Zato je potrebna sprememba raznih deželnih zakonov. Notranje ministrstvo je radi tega že stopilo v zvezo z deželnimi odbori.

* Vinarski shod in vinarska razstava se priredita po inicijativi avstrijskega društva za varstvo vinarstva ob priliki sadnega semnja v Ljubljani koncem meseca novembra. Razstava bo obenem tudi vinski semenj. Naše vinogradnike opozarjamo že sedaj na to prireditev, kajti dobro bi bilo, da bi se je tudi iz Štajerskega udeležili v obilni meri. Štajerci bi dobili na razstavi poseben oddelek.

* Brezobrestna posojila. Za novo nasajenje po trtni uši uničenih vinogradov je dobilo brezobrestna posojila v okraju:

Brežice	71 vinogradnikov skupaj	34.800 K
Kozje	20	10.100 K
Sevnica	28	10.000 K
Šmarje	23	10.000 K
Konjice	4	3.600 K
Maribor	98	71.200 K
Št. Lenart	34	22.500 K
Slov. Bistrica	74	38.200 K
Ptuj	112	50.500 K
Rogatec	24	10.000 K
Ormož	152	65.000 K
Ljutomer	58	25.000 K
Gornja Radgona	64	800 K

* Kmetijska šola v Grottenhofu pri Gradcu. Dne 18. t. m. se je s slovesno sveto mašo začela šola. Učencev je 52. Izmed teh je 12 Slovencev; štirje so v II. letniku, pet v prvem letniku in trije so v pripravnici.

* Tečaj za izsuševanje. V svrhu pridobitve izobraženih in praktičnih melioracijskih delavcev je sklenil deželni odbor štajerski prirediti v Velikem

Št. Florijanu, okraj Nemški Lonč, šestdnevni tečaj za izsuševanje in sicer od 22. do vštévši 27. okt. t. l. Štajerski deželni odbor odda za ta tečaj petnajst ustanov po 20 K, da omogoči ubožnim kmečkim delavcem udeležbo na tečaju. Natančneje v razglasu med inserati.

Mariborski okraj.

m Dijaška kuhinja v Mariboru. Občni zbor tega prekornega društva vršil se je minoli petek dne 21. septembra po običajnem vspredu. Najvažnejša točka dnevnega reda bilo je blagajnikovo poročilo. Iz njega se je razvidelo, da društvo vrlo in vspešno deluje ter mnogo stori v podporo revne srednješolske mladeži v Mariboru. Dohodkov je imelo v minolem letu 5476 60 kron, gotovo lepa svota, ki kaže, da je društvo imelo obilo plemenitih in požrtvovalnih podpornikov. Dohodki so se vsi porabili za opoldansko hrano ubožnih dijakov, med katere se je razdelilo v celem letu 18.025 obedov; vsaki dan je bila v „Dijaški kuhinji“ miza pokrita za 60 do 65 dijakov. Enoglasno in z velikim odobravanjem se je na obemem zboru sklenilo, najsrčnejšo zahvalo izreči vsem preblagim prijateljem in podpornikom naše „Dijaške kuhinje“; imenoma naj bodo navedeni tisti, ki največ darujejo, ti so: slavna mariborska Posojilnica, naša največja dobrotnica, slavni deželni odbor, preblag. gg.: dr. Franjo Rosina in dr. Rad. Pipuš, odvetnika v Mariboru, sl. Klub, „Hranilno in posojilno društvo v Ptuj“, Posojilnica v Slov. Bistrici in več velespoštovanih mariborskih gospej, ki so prebitek od božičnice v slovenskem otroškem vrten v jako izdatnem znesku naklonile naši „Dijaški kuhinji“; neizmerna škoda je, da je božja previdnost izmed kroga teh plemenitih gospej v minolem šolskem letu tako rano v večnost poklicala veliko dobrotnico mariborskih dijakov, preblago, ob vsaki dani priliki neumorno delavno gospo dr. Rosina! Slava in neomejena zahvala vsem vrlim dobrotnikom in podpornikom „Dijaške kuhinje“ v Mariboru! Ob koncu šolskega leta 1906 poslovila se je od naše „Dijaške kuhinje“ njena zelo marljiva gospodinja Ana Erjavec. Mnogo let je, kakor skrbna mati, vodila dijaško kuhinjo; kakor marljiva je bila delavna, štedljiva in skrbna, da so dijaki res pravi dom našli v dijaški kuhinji. Vsled tega so jo tudi vsi podpirani dijaki, in njih je na stotine in stotine, visoko čislali in otroško spoštovali. S prijaznimi in modrimi opomini je tudi vzgojevalno zelo plemenito na nje uplivala. Njim vsem, kakor tudi društvu „Dijaška kuhinja“ ostane imenovana odlična gospodinja vedno v hvaležnem spominu. Bog ji tisočero povrni vso skrb, dobrotljivost in požrtvovalnost do naše „Dijaške kuhinje“. — Pri volitvi so bili na obemem zboru v odbor voljeni: dr. Ivan Mlakar, ravnatelj H. Schreiner, dr. Fr. Rosina, dr. R. Pipuš, dr. Ant. Medved, prof. Vreže in prof. J. Kavčič; odbor še je takoj potem volil predsednikom dr. Iv. Mlakarja, podpredsednikom dr. Fr. Rosina, tajnikom dr. A. Medveda, blagajnikom prof. Jak. Kavčiča. Upamo, da bo „Dijaška kuhinja“ v Mari-

boru tudi letos tako lepo napredovala in koristno delovala, kakor je v minolem letu. Dijakov se je oglasilo zopet veliko število, ki so podpore res jako potrebni in tudi vredni. Premili rodoljubi, podpirajte torej našo „Dijaško kuhinjo“! Pobirajte pri vseh mogočih prilikah za njo mile darove; prirejte njej na korist narodne svečanosti! Bodite prepričani, da storite zelo plemenito, za narod prekornostno delo! Naše dijaštvo in vse slovensko ljudstvo Vam bode za vselej hvaležno!

m Studenci pri Mariboru. Preginjliv je bil spreved 18 letne umrle Marjete Tkalec. Na zadnji poti so jo spremila poleg drugih ljudi tudi belobelečena, povečini majhna šest do desetletna dekletca. Na pokopališče so jo zanesle štiri vzgledne Marijine hčere in skazale rajski zadnje delo usmiljenja. — Rajnka si je v hudi službi na Ogrskem nakopala neozdravljivo bolezen. Služila je pri neki judinji, ki jo je s preobilnim delom nečloveško mučila. Domov ni smela in tudi pisati ne drugega, kakor da ji dobro gre. Naposled se ji vendar posreči iz te sužnosti uteči in vrniti se v svojo domovino s pomočjo ondotnega dušnega pastirja. Doma jo je bolezen položila na bolniško posteljo, bela žena smrt pa na mrtvaški oder in v grob. Med trimesečno mučno jetiko je dvakrat svete zakramente prejela z veliko pobožnostjo. Dekleta, pazite, da ne boste šle kar na slepo srečo službe iskat. Vrli slovenski in krščanski družini iskreno sožalje, rajniki pa večni pokoj!

m Sv. Jožef pri Mariboru. Družba za zidanje novega zvonika je imela 19. avg. t. l. zopet občni zbor. Podporni udje so prispevali 394 K 20 v, dobrotniki 106 K, ustanovniki 400 K. Skupaj 900 K 20 vin. Če prištejemo še prostovoljne doneske neudov 475 K, znašajo skupni letošnji nabrani doneski 1375 K 20 v. Isto prišteto prejšnjemu kapitalu in obrestim da svoto 15 046 K 67 vin. To je približno polovica vsega demarja, ki se bo izdal za novi zvonik, zvonove in orglje. Vsem blagim dobrotnikom družbe izreka vodstvo najprišrednej Bog povrni in na priprošnjo sv. Jožefa vse dobro podeli! Prav iskreno se priporoča še nadaljni podpori, da bode mogel odbor skoro začeti s prepotrebno z davu zvonika, katerega zunanje lice bolj in bolj razpada. Vodstvo.

m Sv. Križ pri Mariboru. Dne 21. sept. spremili smo k zadnjemu počitku kmeta Jakoba Hlade, bivšega večletnega tukajšnega cerkvenega ključarja. Rajni je bil skoz in skoz značajan mož. Kako občespoštovan in priljubljen je bil ne le pri svojih sožupljanih, temveč daleč na okrog, tudi zunaj domače župnije, pričal je pač jasno njegov veličasten pogreb. Bridka smrt ga je zasačila daleč od doma v selnički župniji, ker je obiskal svojo tamkaj omoženo hčer. Počivati pa je hotel pri svoji župni cerkvi ob strani svoje žene, ki je šla v večnost pred njim že l. 1890. Zato smo ga prepeljali iz Selnice semkaj v spremstvu mnogostevilnega žalujočega ljudstva, ki je prihitelo od blizu in daleč vrlenu možu skazat zadnjo čast. Domači gospod župnik so mu ob odprtju grobu govorili ganljivo

kaj zna, zahtevam deset kron, da ga učim in deset, da ga odvadim tega, česar prav ne zna.“

Knjigo „Abecednik“, s katero se marsikateri oče ali mati tako rad baha, češ, kako dobro že zna iz njega njih otrok čitati, naj puste stariši raje v miru; čitanja se itak otrok v šoli igraje nauči, če ni že izvanredno zabite glave. Tako čitanje, ki se ga je navadil otrok doma, je navadno brbljanje samo na pamet, dočim dotično dete še niti črk prav ne pozna. Takovo znanje otrokovo pa je brez vsake vrednosti.

Kako torej naj ravnam s svojim otrokom v predšolski dobi, da bom prišel učiteljevemu delu v šoli na pomoč? Tako vprašaj, dragi oče, skrbna mati.

Pred vsem ti bodi naloga, da skrbiš za otrokov telesni razvoj. Le v zdravem in krepkem telesu more bivati tudi zdrava duša. Dajaj otroku redno primerne tečne hrane, skrbi pri njem za povoljno spanje, za snago, red, itd. Pazi, da tvoje dete ne dobi nikoli opojnih pijač (vina, piva, zlasti pa ne žganja; toda o vsem tem še obširneje v enem prihodnjem pismu!), zakaj iste so za otroka strup v vsakem oziru.

Dalje: Navajaj svojega otroka pred vsem, da bode znal prav rabiti svoje čute, da bode prav gledal, prav poslušal... Prav gledal? Gotovo se čudiš tej zahtevi in mi porečeš: „Moj otrok ima zdrave oči in vidi vse, kar se godi okrog njega“. Na to jaz: Gledati in gledati je dvoje. Površno gledanje se bistveno razlikuje od natančnega gledanja ali opazovanja kake reči. Le natančno opazovanje predmeta, bodisi živali, rastlin itd. ima

za človeka vrednost in mu prinaša korist. O vsem, kar opazijo otroci na posameznih rečeh, se naj uče tudi izražati; o vsem morajo znati tudi kaj povedati. Na tak način se ne množi le jezikovni zaklad otrokov, marveč otrok si prisvoji tem potom tudi mnogo pojmov, ki so mu pozneje v šolskem pouku v korist. Majhen vzgled!

Z otrokom greš na polje, skozi gozd, travnik, in vidiš razne reči, rastline, drevesa, cvetice itd. kako lepa prilika se ti ponuja tukaj, da pričmež z otrokom ta-le razgovor: „Poglej to cvetico! Kako cvete? Katere druge cvetice še cveto rdeče, belo, modro? Glej, to drevo, ali ga poznaš? (Hrast je.) Dobro! Hrast ima v zemlji korenine, tukaj deblo, zgoraj pa krona. Krona je iz vej, na vejah je listje. Kakšne barve je? Kakšno skorjo ima hrast? Ali veš za kako drugo drevo, ki ima tudi hrpavo ali razkavo skorjo? Kako skorjo pa ima breza? (Belo in gladko.) Tukaj se lahko otroku pripoveduje znana pravljica: „Zakaj ima breza belo skorjo?“ Na tak in enak način se razgovarjaj s svojim otrokom, kadarkoli utegneš in sicer prav mnogo — seveda le o rečeh, ki jih more razumeti priprosti otroški um. Pazi, da bode otrok na vsako vprašanje razločno odgovarjal ter da bode tudi naročila drugih ljudi natančno povedal.

Zdrav otrok ne prosi svojih starišev samo telesne hrane, marveč si želi tudi duševnega krepila. Ta duševni glad otrokov, ki se kaže v raznih vprašanjih, pa je treba tudi po mogočnosti potolažiti. Zdrav otrok stavi na dan sto in sto vprašanj, in na ta vprašanja otrokova naj vzgojitelj prijazno in kolikor mogoče pravilno, t. j. prav, odgovarja.

Tukaj nastane vprašanje, ali naj vzgojitelj na vsako otrokovo vprašanje odgovori? V tem oziru se naj vede vzgojitelj tako, kakor da ima opraviti s telesnim gladom otrokovim. Ni vsaka jed (ali pijača) za otroka, četudi si je poželi, marsikatera bi mu škodovala. Tako bi rad imel otrok tudi mnogokedaj odgovor na vprašanja, katerega se pametni stariši previdno izognejo. Očetu ali materi je treba marsikdaj mirno odgovoriti: „Dete, tega še sedaj ne razumeš; ko bodeš večje, ti že pojasnim.“

Zdaj je tudi čas, da učiš otroka kratkih molitvic, zlasti „očenáš“, „angelsko češčenje“ itd. Da bode za otroka lažje poznaeje v šoli, bi ti svetovalo, da se držiš pri raznih molitvicah besedila, kakoršno se nahaja v predpisanih „Katekizmih“. Zakaj težko je za otroka v šoli, ako se mora potem eno in isto molitev učiti z novim besedilom. — Otroci tudi zelo ljubijo knjige z lepimi podobami. Če le mogoče, naj jih stariši otrokom kupijo. Danes se dobe že tudi v nas Slovincih za otroke primerne knjige s podobami. Opozarjam samo na „Giontinijevo knjižico za otroke“ (zvezčič 12 vin), „Schweatnerjeve „Sladke orehe“, „Nostovo barko“ itd. Otroku se s primernimi besedami pojasnjujejo dotične podobe. Da se prav razumemo: vse te knjige imajo sicer tudi besedilo, toda isto ni namenjeno za otroke v predšolski dobi.

Naj si stariši ne govorijo pismene ali pravilne slovenščine, vendar lahko otroku o primernih prilikah tudi povejo, kako se ta ali ona reč zove v pravilnem ali tem jeziku, ki ga govore v šoli.

(Dalje prihodnjic).

slovo, med katerim se je marsikatero oko posolžilo. Svetila mu večna luč!

m Sv. Peter niže Maribora. V nedeljo dne 23. t. m. zjutraj okoli 2. uri nas plat zvona zbudi iz sladkega spanja; gorela je viničarija Josipa Kolarič v Trčovi. K sreči se viničar še o pravem času zbudi, da mu je bilo mogoče iz hiše priti. Zgorelo je do tal. Tri metre oddaljeni hlev, ki je že tudi začel goreti, sta z nevarnostjo za lastno življenje rešila mladenič Konrad Verlič in viničar Jakob Knupleš. Zadnji je bil že 7krat pri požaru ter je po celi občini znan kot hraber, skoraj predrzen ugašalec ter rešitelj imetja. Škoda znaša 800 do 1000 K. Gospodar je bil zavarovan. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

m Poročil se bo naš slovenjebistriški rojak g. dr. Ivan Žolger, c. kr. ministerjalni tajnik v prezidiju ministrskega sveta, docent na vseučilišču dunajskem, poročnik v ev., z gđ. Ežo Friedmann-ovo, hčerjo gospoda Maksimilijana Friedmanna, veleindustrijalca na Dunaju, v torek 2. okt. t. l. Čestitamo!

m Sv. Jakob v Slov. goricah. „Slov. Gosp.“ št. 30. t. l. je prinesel članek, v katerem pravi: „Videli bomo, kakšen sad bodo prinesle nove šolske počitnice.“ In koliko otrok boste imeli po 15. sept. v šoli? Res, zdaj se že vidi sad. V vsakem razredu sedi 4—6 otrok na dan in še tisti so od takih družin, katere imajo po 5 ali še več otrok, in med temi so tudi nekateri, ki so starišem doma v nadlego, zato ga v šolo pošljejo. Znan mi je neki posestnik, ki ima samo dva šolarčka in jih je od začetka, kar sta v šolo hodila, prav redno tja pošiljal. Otroka sta tudi vsako leto in iz vsakega razreda najboljše šolsko spričevalo domov prinesla. In temu posestniku se je zdaj zažugalo s kaznijo do 100 gld., ker po tej novi postavi ne mara svojega otroka poslati v šolo. Potrebuje namreč enega za varstvo dveh malih otrok, od katerih je eden vedno bolan; drugega potrebuje za pastirja. Glejte, kaj ne, da je veselo, ako človek kaj takega sliši ali bere. Vidite, tak je sad novih šolskih počitnic. Ta postava je tako upeljana, da se brez škode ne moreš izogniti na nobeno stran. Ako otroka ne daš v šolo, ti dajo do 100 gld. kazni; ako pa ga daš, nimaš pastirja in pri drugih malih opravilih nikogar. Torej zopet škodo trpiš. Kaj tedaj storiti? Najboljše, da si naprosimo vse tiste, kateri imajo besedo in moč v šolskih zadevah, da to novo naredbo mirnim potom zopet odpravijo — da se zanaprej kmetu zaradi šole ne bo treba bati take nečuvne in pretirane kazni.

Ptujski okraj.

p Ptujske novice. Dne 20. sept. je tukaj umrla gospa Kat. Oščgan (Ožgan), vdova po znanem slovenskem notarju v Ptuj, Oščgan. — Dodatno k notici v zadnji številki o onem zverinskem možu pri Sv. Vidu, ki je umoril dne 15. sept. svojo ženo, se še poroča sledeče: Ubijalec se imenuje Anton Bedrač in je gostač in mizar v Lunčevi vasi župnije sv. Vida. Omenjenega dne je vzel zjutraj britev v roko in se zagrozil ženi, da jo takoj usmrti, če ne gre z njim; rekel je, da mora v Ptuj. Stara mati, ki je hitro slutila, da ne bo prav, je zaklicala ženi, naj ne gre z njim, ker danes ne bo dobro. A zverinski človek je nato napadel staro mater in ji zavaljal z britvijo več ran na glavi. Žena je nato šla z možem, ki jo je tiral pred seboj do bližnje hoste, kjer je imel skrito motiko; tukaj jo je kakor žival pobil, da je kmalu nato izdihnila. Nek mož, ki je to videl, je začel kričati in hitel na pomoč; a ker ni mogel prek širokega potoka, je pribežal prepozno na kraj umora; ubijalec jo je bil že popihal. Takoj so začeli zasledovati zverinskega človeka, a do danes se jim še ni posrečilo ga dobiti. Bedrač je dal glas, da bo še tri pobil, namreč dve ženini sestri ter posestnika in gostilničarja Gomilšeka, zadnjega iz maščevanja, ker je kot občinski odbornik kazal orožnikom pot in jim dajal navodila, kako ga ujeti. Ko so ga zasledovali in se neko večer v hosti pogovarjali o načinu, kako ga ujeti, je bil Bedrač čisto blizo v šumi, kjer je poslušal ves razgovor, kakor so potem ljudje povedali. Vsa okolica je prestrašena, nihče si zvečer ne upa na prosto. Bedrač je silno zviti in predrzen; po tem umoru je bil že enkrat v Ptuj. Orožniki, ki so to zvedeli, so ga povsod zasledovali, a zastonj. Uradni list ptujskega glavarstva, ki naroča v svoji zadnji številki obč. predstojnikom in orožnikom Bedrača izslediti, piše, da je ubijalec tudi žganjar. Glejte, to dela ptujski šnops! Da se ljudje pozverinijo, je krivo nesrečno žganje. Štajerc, največji zagovornik in prijatelj ptujskih šnopsarjev, kaj praviš na to?

p Slovenska posest. Zopet so prišle tri hiše v Ptuj v slovenske roke: G. Franc Mahorič, gostilničar in trgovec v Ptuj, je kupil v Gosposki ulici hišo za 14.700 K od nemškomišleca Franca Wressner od Sv. Kunigunde nad Mariborom. Ptujsko posojilno in branilno društvo je kupilo hišo v poštni ulici nasproti mestnega drevoreda za 8000 K od g. Janeza Krivec. Tam namerava lepo hišo staviti, ker je na lepem prostoru. Skoro bi to posestvo prišlo v židovske nemške roke, če bi se nekateri gospodje ne bili toliko brigali. G. Janez Krivec je kupil v Kaniži hišo od J. Ribič za 6000 K. Za to posestvo si dela dosti nemčurjev dolge zobe.

p Zlata maša. Na Rožnivenško nedeljo ima preč. g. Franjo Repič zlato sv. mešo v rojstni župniji pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., kjer že več let stanuje kot umirovljeni župnik na domačiji svojih starišev ter na svojem posestvu. Posvečen je bil 20 sept. 1856 v Trstu, tedaj v Tržaško-Koperski škofiji. Na mnoga leta!

p Kmetijsko društvo za ptujski okraj naznanja svojim udom, da bo za gnojenje travnikov tudi letos naročilo umetna gnojila, kakor Tomaževo žlindro, kalijevo sol oz. kajnit itd. Kdor si namerava kaj umetnih gnojil naročiti, naj to v kratkem odboru naznani, da si ta more priskrbeti pravočasno zadostno množino umetnih gnojil. Ob enem se vabijo kmetovalci, kateri še do sedaj niso postali udje tega društva, naj pristopijo kot udje, da bodo tudi oni mogli dobiti vse kmetijske potrebščine pri društvu, ker društvo priskrbuje vse potrebščine v najboljši kakovosti in je oddaja po najnižji ceni, ker ne išče nikakega dobička.

p Sv. Marko niže Ptuj. V seji krajnega šolskega sveta dne 23. t. m. je krajni šolski ogleda dr. pl. Fichtenau pokazal olko ptujskih gospodov. Začel je pri seji z gospodom nadučiteljem samo nemško govoriti in ko ga je opozoril eden izmed udov, da bi slovensko govoril, začel je nad njim prav plemenitaško rohnjeti, češ, da on govori kakor hoče, in če kmet nemško ne razume, naj si da stvar od gospoda nadučitelja raztolmačiti. Seveda je tako postopanje razgrela navzoče ude, ki so v prav krepkih besedah šolskega ogleda dr. Fichtenau-a pončili, da se bo v seji razpravljalo samo slovensko — brez tolmača. Na to se je pl. Fichtenau udal in je začel tako slovenščino govoriti, da je navzoče kar glava bolela.

p „Štajerčeva“ razstava. Iz Haloz se nam piše: Ptujski „Štajerc“ vabil je v predzadnji številki na razstavo v svoje uredništvo in je kot posebno zanimivost navajal „Raztrgano srajco iz Polenshaka“. Ker se v naših Halozah ne vidi lahko raztrgana srajca, še manj pa cela razstava, zato sem se odločil, to lepo priliko sedaj porabiti in si razstavo ogledati. Da bi si prihranil vstopnino, izposodil sem si od sosedu „Štajerca“, katerega sem samo pokazal in vstop mi je bil prost. V razstavi me je prav prijazno sprejel nek človek s precej rudečim nosom, rekoč: Ljubi kmet, le pridi! Jaz sem prav rad voljen ti našo razstavo pokazati in razložiti. In kaj sedaj vidijo moje oči? Tam v kotu je velik kup samih človeških kosti, na njih čepi neka ostudna stvar — pa ne gifna — z razprostrtimi nogami, s krastavim hrbtom in s širokimi ustami pa brez zobi. Prijazni človek začne razlagati: Glej, ljubi kmet, te kosti so kosti slovenskih „dohtarjev“ in prvakov, tvojih in naših sovražnikov. Veseli se, ljubi kmet, da jih je ta koristna stvar že toliko pohrustala, kajti kadar bo ta brezobna stvar zadnjega slovenskega prvaka požrla, takrat se začne za tebe novi boljši čas, pravi raj. — Tam v drugem kotu sem zagledal velik kup samih črnih sukenj, na njih pa strašnega „vtiča“, kakoršnega še nikdar videl nisem. Bil je ves črn, imel je žareče oči, dolge kremplje, ter oster zakrivljen kljun, s katerim je neusmiljeno trgjal črne suknje. Človek z rudečim nosom začne zopet govoriti tako-le: Ljubi kmet, po nauku svetovnoznanega modrijana Darvina ni Bog stvaril človeka, ampak človek se je razvil iz opice in opica iz mačke. Ta „vtič“, ki ga tukaj vidiš, se je tudi tako razvijal, zvalil se je v neki slavičji gnezdi, iz slaviča je postal zaporedoma regljava sraka, čuk, jastreb in zdaj je hudi črni krokav. Priletel je ta vtič iz severnega nemškega rajha čez Berlin in slovenske pokrajine v naš slavni Ptuj. Ljubi kmet, ta „vtič“ je tvoj največji dobitnik, ker živi od črnih sukenj — slovenskih duhovnikov. Kadar pa teh mračnjakov več ne bode, takrat se bo tudi tebi, ljubi kmet, razjasnilo, razsvetljen boš kakor mnogo naših bivših sotrudnikov in privržencev, ki sedaj celo po ječah temo preganjajo. Sedaj pa sem bil že sit razstave, raztrgane srajce nisem videl. Pred odhodom sem obljubil, da hočem iz hvaležnosti vso zanimivo razstavo v „Slov. Gosp.“ popisati. „Štajerc“, bodi mi hvaležen!

p Sv. Bolfenk v Slov. gor. Po naključju mi pride 208. števil. „Slov. Naroda“ v roke. Na drugi strani zapazim dopis od nas. Mislim si, šmentajte, kaj pa bo to. Ko ga prečitam, kar ostrmim, ker dotični dopis primaša take grde laži zoper našega č. gospoda župnika. Prvič je laž, da bi bili predsednik Slov. kat. izobraž. društva, drugič je laž, da bi oni odvrčali ude, iti k Sv. Ropertu na veselico, ker smo imeli mi tukaj veselico, kateri je dotični dopisun mnoge zapreke delal. Pa, hvala Bogu, smo vse srečno prestali, ker se je vse v najlepšem redu izvršilo in zato gre prva hvala gosp. župniku. Tretjič je tudi laž, da bi gospod župnik iz prižnice obrekovali nekatere osebe. Kar so oni iz prižnice povedali, je prava resnica, ker je tudi mnogo zadelo dotičnega dopisuna. Ker resnica v oči bode, zato si je ta dopisun moral malo jezo ohladiti z grdenjem v „Slov. Narodu“. Prihodnjic več, če ne bo miru! — Bolfanski narodni mladenič.

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Malo pozno poročamo o naši izvrstno uspeli veselici dne 9. t. m. Vse je bilo tako imenitno, da še danes ne moremo pozabiti na vesele ure. Govor g. prof. dr. Ilešiča, petje in gledališka predstava, vse nam ostane nepozabno. Priserčna hvala vsem, ki so sodelovali, hvala pa tudi vsem ljubim gostom. Prosimo, še večkrat kaj enakega!

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Od drugih faranov se nam je že očitalo, da pri nas v narodnem oziru spimo, ker nimamo bralnega društva. To vem, da se dobrih knjig in časnikov mnogo naroča in bere. Tistih hinavskih in giftnih pa le malo. Tiste sprejema pa ne plača le nekaj tistih „spufanih“, ki jih že vsak pozna. No, tudi to pustim pri miru, ker itak niso v boljši koži kot jaz. Veseli me le, da imamo precej številno Marijino društvo: fantovsko in dekliško. To se pa vrlo giblje. Na lastno željo si je začelo nabirati za društvene zastave, ki bodo zopet novi kinč za našo lepo cerkev. Dne 2. in 8. septembra pa so fantje Marijine družbe vprizorili igro: „Kmet Herod“, prav dovršeno in živo, da je bilo obilo smeha in poštene zabave. Cerkevni pevski zbor pa je zapel umetne pesmi iz Mohorjeve pesmarice: „V petju oglasimo“, „Bučelice rojite“ in „V hribih se dela dan“ tako vznemeno in živo, da je moral ponavljati v občno zadovoljnost. Dve nedelji prej pa so igrale dekleta Mar. družbe ginljivo igro: „Na Marijinem srcu“. In zapele so same dekleta: „Molitev za slov. rod“ in umetno koncertno skladbo „Slovenskim mladenkam“ z spremljevanjem harmonija. Igra in petje, oboje je bilo istotako dovršeno. Priprave in vaje za igre so vodili naš vneti in blagi č. g. kaplan Franc Močnik s pomočjo in v najlepšem soglasju veleč. gospoda dekana in župnika. Petje pa je učil in spremljal naš mežnar g. Fr. Zemljčič. Hvala vsem! Udeležba je bila precej številna, kar je znamenje, da so Tomažčani zavedni, a krščansko zavedni. Toliko v pojasnilo, da ne bo kdo mislil, morda tudi vi gospod urednik, da spimo pod peratmi ptujske kvokače, gifne krote.

p V Rogateu je umrl 18. t. m. odvetniški koncipient Juro Virant 38 let star. N. v m. p.!

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Znan ptujski list, ki pa ne zasluži imena, katerega nosi, je po stari navadi tudi predale svoje 18. št. t. l. napolnil z lažmi in obrekovanjem. Med drugimi piše o mojem mnogoč. gospodu dekani, češ, „da bi prav dobro bilo, ko bi fajmošter pazil na to, da ne bi njegov kaplan lačen po vasi pohajal“. Na to nesramno obrekovanje sem dolžen to-le odgovoriti: 1. Tebe celo nič ne briga, sem jaz sit ali lačen. 2. Gostoljubnost v našem župnišču in ljubeznjivost našega mnogoč. gospoda dekana je obče znana, zlasti našim faranom; zato se za tvoje pisarjenje, ljubi „Štajerc“, nihče ne zmeni, k večjemu par pijancev. Vsi farani dobro vedo, da vlada med nama prava duhovska ljubezen in sloga. S tem svojim dopisom si torej slabo maletel. Če pa se misliš znabiti za mene potegovati, pa ti odkrito izjavim, da si to odločno prepovem in za vselej odklonim. Sramotno bi bilo, če bi se list, kakor je „Štajerc“, za mene potegoval. — Sv. Tomaž pri Ormožu, 21. septembra 1906. — Franc Močnik, kaplan.

Ljutomerski okraj.

1 Ščavniške občinske volitve — tretje — se vršijo v torek dne 2. oktobra in sicer v gostilni Slačekovi (Cvilakovi) na Ščavnici. Ob 9. uri predpoldne voli III. razred, ob 11. uri II. razred, ob 12. uri pa I. razred. Da so volitve v tej obmejni občini nad vse imenitne, o tem je sedaj prepričan vsak naš somišljenik. Držimo zato skupaj, kakor lani dne 1. julija in 28. decembra in zmaga bo spet naša. Naj sedanje res silno delo nikogar ne zadrži

doma; vsak glas je važen in lahko odločilen. Volilci, pokažite tudi tokrat, da ste značajni, verni in tudi narodni Slovenci in odločite s svojimi glasovi, da bo naša lepa občina v prihodnje tudi po svojem občinskem zastopu katoliška in narodna občina. Slovenci na Ščavnici se ne vojskujemo zoper Nemce, ker teh nimamo v občini, ampak zoper občane, ki hočejo kot rojeni Slovenci biti Nemci, da bi tako izdali svoj narod. Pravi Nemci in Madjari se držijo svojega naroda in jezika in ga branijo, držimo se tudi mi Slovenci svojega in ga branimo in ne dopustimo, da bi nas vladali ljudje, ki se sramujejo svojega jezika in naroda, ki pravijo „Mi smo Nemci“, pa še nemški ne znajo, ki trobijo v rog znanega Wratschka. Vsi naši na volišče, da bodo na dan volitve vsi naši ljubi nasprotniki vzdihovali, kakor zadnjič; „O je, kelko je tih Slovencev! Saparment, kelko je tu ljudstva!“ Ne vdajmo se!

I Cven blizu Ljutomera. Pri nas je bilo že vse pripravljeno, da se ustanovi nižja kmetijska šola z dvema zmskima tečajema. Toda g. Misja iz Ljutomera je začel spletkariti z drugim krajem, ki bi seveda tudi bil pripraven za enako šolo, zanesel je s tem razpored med kmete našega okraja ter zavlekel celo stvar. Kmetje, ne dajmo si sloge razdirati po ljudeh, ki ne čutijo z našimi kmetijskimi zahtevami, ampak postavimo se na višje stališče ter delajmo, četudi z žrtvami, za svoj napredek. Saj vemo, da se kmetijska šola ne more v vsaki občini zidati, ampak odločiti se moramo za en kraj. Ker je naša evenska zadruška začela stvar mešati, je samoumevno, da si je izbrala Cven. Tukaj torej ni nobenega preziranja drugih občin. Stavba šole na Cvenu je z vsemi potrebnimi prostori proračunjena na 59.300 K. Država in dežela bosta prispevali vsaka po 10.000 K.

I Umrl je dne 13. sept. Martin Geratič, posestnik v Gornjih Ivanjih. Rajni je bil skrben gospodar, vrl katoličan in zvest Slovenec! Slava njegovemu spominu!

I Sv. Jurij ob Ščavnici. Na paši se je opekla 3 letna Mira Žagar iz Bserjan tako močno, da je umrla.

Konjiški okraj.

k Zibika. V nedeljo, dne 12. avgusta t. l. je zvon slovit romarske cerkve na Tinjskem prijazno vabil farane k večernicam. Spremljalo ga je gromenje topičev in naznanjalo, da se ta dan vrši nekaj izvanrednega na tej gori, namreč šolska slavnost. Ljudje so prihajali v velikem številu od blizu in daleč. Po večernicah se je proti navadi hitro izpraznila cerkev. Ogromna množica ljudi bila je obrnjena proti cesti, ki se vije po grebenu Tinjskih gor. Po tej cesti se je za šolsko zastavo pomikala dolga procesija otrok. Spremljala jih je slavna zibiška godba iz Marijine do Anine cerkve, kjer je bil na vzhodni strani postavljen okinčan oder. Ko so se otroci v red spravili, je zavladala grobna tišina. Na oder stopi učence ter v svojem govoru primerja potovanje na Tinjsko potovanje skozi življenje in skozi preteklo šolsko leto posebej. Zahvaljuje se starišem, da so kljub raznovrstnim zaprekam vendar pošiljali svoje otroke redno v šolo, dobro vedoč, da je to, kar se v šoli nauče, otročje najboljšo premoženje. Zahvaljuje se nadalje starišem in učiteljem za ves trud in za vso skrb, katero so z otroci imeli. Slednjič pozdravi vse došle, kateri so s svojim prihodom pokazali, da so otročji prijatelji ter se hočejo ta dan z otroci veseliti. Glinjive besede majhnega govornika so vsem navzočim segale globoko v srce. Nato je šolarski zbor dvoglasno zapel nekaj lepih pesmic. Petje se je menjavalo z deklamacijami, pri čem so otroci pogumno nastopili ter glasno in jasno prednašali. V sredini vzporeda je imel g. S. Strenkl slavnostni govor. V jedrnatih besedah je razlagal važnost šole in polagal starišem na srce, naj pošiljajo otroke pridno v šolo ter podpirajo učitelje pri vzgoji po gestu: „Vse za vero, dom, cesarja.“ Na koncu glavnega vzporeda se je zapela cesarska pesem, na kar se je neka učenka v imenu šol. mladine zahvalila za obilno udeležbo pri veselici ter izrazila zahvalo posebno g. Strenkelnu, poydarjajoč, da mu je ta veselica napravila mnogo stroškov, katere si je prostovoljno naložil, samo da bi otrokom napravil veselje. Obljubi slednjič, da se hočejo otroci g. Strenkelna v molitvi spominjati, da bi mu ljubi Bog to dal, kar si sam želi, ter ga še veliko let obrani srečnega v naši ljubi domovini. Temu se pridruži tudi mi drastli Zibčani in ob jednom prosimo, spomnite se še g. Strenkel večkrat naše šole in šolske mladine. Bog daj mnogo takih šolskih prijateljev! Po zahvali so se vršile mladinske igre, katere so povzročile v vseh navzočih dosti veselja in smeha. Konec slavnosti je bilo pogošćenje

otrok, katero se je vršilo na stroške zgoraj imenovanega gosp. Strenkelna, vpokojenega učitelja na Tinjskem, že iz prejšnjih let znanega šol. prijatelja. Nato so se otroci razšli, mnogo odraslih pa se je pri godbi še zabavalo do poznega večera. Sklepam to kratko poročilo z nado, da bo nam kmalu zopet dana prilika, udeležiti se v Zibiki tako dobro uspele šolske slavnosti, kakoršna je bila letošnja.

Celjski okraj.

c Slov. kat. polit. društvo za laški okraj. Pravila za „Slov. kat. politično društvo za laški okraj“ so že potrjena. Sedež bo imelo v posijlniški hiši v Laškem. Ustanovni shod bo bržčas 7. okt. Program sledi.

c Politično zborovanje v Mozirju bo v nedeljo, 30. sept. t. l. v gostilni g. Goričarja (na pošti). Začetek ob 3. uri popoldne. Govoril bode državni poslanec dr. Voušek o gospodarskem vprašanju in o volilni reformi. Volilci, pridite mnogoštevilno!

c Celjske porotne obravnave. Dne 11. t. m. je stal pred tukajšnjimi porotniki Valentin Grashina, ključavničar iz Šoštanja, ker se je nravno pregrešil. Obsojen je bil na eno leto težke ječe. Isti dan se je imel zagovarjati tudi še 56 letni Peter Očar iz Ribnice zaradi ropa. Očar je bil v svojem življenju že 28krat kaznovan, pa se ni poboljšal. Dne 9. aprila t. l. so ga komaj izpustili iz zadnjega zavora, ko je začel takoj okoli postopati. Dne 12. aprila je prišel na svojem beraškem potovanju v Št. Peter pri Dravogradu, kjer je obiskal v farovžu chromelega župnika g. Andreja Kajtna. Le-ta je potegnil iz žepa dve vinarški dvajsetici in eno dal Očarju, ki pa s tem ni bil zadovoljen, nego je izpuli župniku še drugo iz rok. Mimo je prišel ravno hlapec Jamnik, ki je pa prisilil Očarja, da je drugo dvajsetico vrnil. Nato je zbežal in se v farovžkem gozdu skrivil za neko kapelico. Izza te je zvečer napadel 17letnega Josipa Kvec, ga začel daviti in pestiti, terjajoč od njega, da mu mora dati en goldinar. Kvec se mu je izvil in zbežal, Očar pa za njim in ga je kmalu došel ter od zadaj napadel. Pri tem se je Kvecu posrečilo dobiti v roke večji kamen, s kojim je Očarja z vso silo udaril po nosu. To je pomagalo in ropar je odnehal, tako da je Kvec lahko zbežal. Očar je ta rop pred porotniki tajil, a spoznal ga je Kvec natančno po obleki in postavi. Najbolj ga je pa izdala brazgotina na obrazu, ki mu jo je bil zadal s kamenjem Kvec. Dokazalo se mu je namreč, da pred napadom ni imel nikake poškodbe na obrazu. Dobil je štiri in pol leta težke ječe.

c Dobrna pri Celju. V nedeljo dne 16. sept. je pripravljali odbor za ustanovitev podružnice kmetijske družbe sklical pončni shod, na katerem je g. potovalni učitelj Fr. Goričan poljudno predaval o koristi kmetijske družbe, o potrebi strokovne izobrazbe za kmetovalce ter o pridelovanju sadnega mošta. G. župnik Karkovič je poročal o dosedanjih korakih pripravljalnega odbora. Znani Lenko je v Gradcu priporočal Dobrnčanom, naj pristopijo k celjski podružnici, a Dobrnčani so uljudno odklonili nasvet. Gospodariti si hočemo sami, ne pa pod nadzorstvom celjskih Nemcev. Vedno pristopajo novi udje, ki že tudi plačujejo letne doneske za l. 1907. Radovedni smo, če si bo Lenko še enkrat upal priporočati pri glavnem odboru odklonitev podružnice, kakor je to storil dne 2. majnika 1906. V Celje ne gremo! To si naj Lenko zapomni! Pogoji za prosep te podružnice na Dobrni so dani, in zato pričakujemo, da bo glavni odbor v Gradcu sprevidel, da ne gre, ustavljati se pametnim željam kmetovalcev po napredku!

c Kdo ve, kje je dobrnski poštar Gol? Menda ga že pol leta nismo videli, vedno ima v uradu po enega ali dva namestnika ali boljše rečeno namestaiici. Mi pa bi svojega ljubčka tudi radi videli. „O pridi spet, nam Div nazaj!“

c Št. Jungert pri Celju. Dolgo že ni bilo v „Slov. Gosp.“ nikakega poročila od nas, a tudi danes morem le nekaj žalostnega poročati. Dne 17. t. m. se je namreč ponesrečil vrii, povsod priljubljeni mladenič, Josip Podpečan pri mlatvi ovsu. Pri porivanju snopja je segel predaleč v mlatilnico, ki ga je zgrabila za levo roko, mu razmesarila štiri prste, da je srednji komaj za kožo obvisel ter mu z dlami potegnila meso do kosti. Ponesrečenega so dne 18. t. m. prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer so mu prst odrezali. Pozor pri strojih! — Iskren pozdrav od nas šentjungerskih mladeničev.

c Sv. Vid pri Grobelnem. Minulo nedeljo se je igrala gledališka igra „Lurška pastarica“ s čudovito spretnostjo. Domače deklice, ki še niso nikdar videlo nobene gledališčne igre, so se s toliko gibčnostjo in sigurnostjo vrtele in s primernim naglasom govorile, da so gledalci le strmeli. Žal, da je le 250 ljudi vstopnice dobilo, ker ni bilo več prostora. Prihodnjo Mihelsko nedeljo bo druga in zadnja predstava, h kateri tudi drage sosede iz Smarja, Ponikve, Št. Jurija in od Sv. Štefana vabimo. Oder, igro in kvartet, vse je izvrstno priredil neutradljivi g. katehef Fr. Ostrž, kateremu za tako poučljivo in srce blažilno veselico srčno zahvalo izrekamo.

c Šmarje pri Jelšah. V Lašah je pogorelo pet poslopij. Zažgal je otrok, ki se je igral z užigalicami.

c Občinski zastop občine Marijagradec je sklenil kolekovati vsa svoja pisma z narodnim kolekom.

c Št. Pavel pri Preboldu. Veselica prost. požarne brambe iz Latkove vasi v nedeljo se je obnesla v občno zadovoljnost, za kar gre hvala šentpavelski godbi in bratskim društvom, katera so mnogo pripomogla k povoljnemu uspehu. Prišle so požarne brambe iz Prekope, Osterške vaši, Gomliske, Grajske vasi, Polzela in Št. Petra. Pričakovali smo od domačih občanov obilnejšega obiska z ozirrom na blagi namen društva.

c Na pošti v Rečici se nastavi s 1. okt. poštni pot, ki bo obhodil šestkrat na teden kraje: Sp. Rečica, Nizko, Varpolje, Št. Janž, Grušovlje, Zg. Pobreže, Sp. Pobreže in Trnovce. V Sp. Rečici, v Št. Janžu, Zg. Pobrežah in Trnovcah bo poštni nabiralnik.

c Mozirje. Dne 8. sept. slavila je tukajšnja požarna bramba v teku 19 let prvo slavnost. Blagoslovila in razvila se je krasna društvena zastava. Že na predvečer bile so okrašene tukajšnje planine z mnogimi kresovi. Spuščale so se rakete, da, bilo je videti, kakor bi se utrinjale neštevilne zvezde. Po trgu je korakala požarna bramba z baklami in lampijoni, na čelu vrta šoštanjska narodna godba, do doma kumice gospe Alojzije Šuster, kateri na čast je bila prirejena ta baklada. Dekleta so ji podarila krasen šopek, g. A. Breznik jo je pozdravil in se ji zahvalil v imenu društva. Nato so zapeli domači pevci pod vodstvom gosp. F. Mikeka par krasnih narodnih pesmi. Ob polnoči nas iznenadi glas trobente, oznanjujoč prihod vrlih tovarišev iz Trbovelj, kateri so se udeležili kot konjeniki. Ob svitu zbudil nas je grom topičev ter milo ubrani glasovi godbe, oznanjujoč pričetek vselega dne. Ob dveh je bil sprejem in pozdrav bratskih društev. Pri prihodu v trg pozdravil jih je v imenu trga c. kr. poštar g. A. Goričer, v imenu občine g. Iv. Lipold. Potem so odkorakali brambovci po trgu, kjer so leteli krasni šopki raz oken na vrle brambovce. V sredi trga je bilo slovesno blagoslovljenje zastave. Pred blagoslovom imeli so domači gospod župnik g. Goričan, pri katerem so se spomnili tudi našega milega vladarja Franca Jožefa I. Po blagoslovu imeli so domači gospod kaplan podučljiv in resen nagovor. Krasen šopek je podarila duhovniku gdč. Lenka Goričer. Nato se je pričelo slovesno zabijanje žebljev, katerih se je zabilo 75 med zanimivimi reki. Po zabijanju žebljev je gospa kumica podarila in privezala na zastavo dragoceni trak, od zavednih tržank darovani trak privezala je g. M. Troger, od narodnih tržkih deklet darovani trak privezala je g. M. Paher, od prijateljev brambovstva iz Amerike darovani trak privezala je g. M. Mliner. Gospod načelnik izroči zastavo g. A. Breznik, naj jo nosi v čast Bogu ter v slavo brambi. Nato se je zastava dvignila in objela svoje pri slavnosti navzoče sestre. Zatem ste deklamovali dve mladenki Lenka Goričer in Angela Šuster. H koncu se je gospod zastavo- noša v imenu društva zahvalil vsem, ki so darovali kaj k zastavi in vsem navzočim društvom. Čast brambovcem, kateri ste se udeležili. Vzlic nepriljubljenim dopisom niste dvomili nad narodnostjo požarne brambe mozirske. Z vašo udeležbo ste pokazali našim občanom, da vlada med brambovci sloga, edinstvo in bratska ljubezen, katera nas drži v eno celoto, in to celoto veže neomahljiva vez slovenskega poveljstva. Slavnosti so se udeležila naslednja brambovska društva: Trbovlje, Kaplja, Prekopa, Grajska vas, Braslovce, Polzela, Paka, Rečica, Sv. Francišek. Kličemo vam krepki „Na pomoč“!

Brežiški okraj.

b Sevnica ob Savi. To so vam bili strašni časi, ko so Turki opetovano pustošili naše slovenske pokrajine, med njimi tudi Savsko dolino. Požigali so, ropali in morili. V turških četah so se po svoji

besnosti najbolj odlikovali takoimenovani janičarji. To so bili večinoma sinovi krščanskih slovenskih starišev, kateri so pa bili kot otroci vjeti, na Turško odvedeni in poturčeni. Ti tedaj niso znali več svojega jezika, niti poznali vere svojih očetov. — Ta žalostna zgodovina nam je silila v spomin zadnje nedelje v juliju t. l., ko smo videli v Sevnici otroke slovenskih starišev okrašene z nemškimi barvami korakati od nemške šole na prostor veselice in jih slišali izživati z vsenemškim „heil“, ko so se v trdi temi vračali nazaj v trg v rokah držoč lampijone v nemških barvah. — Slovenski stariši sevniki! Zopet se bliža 1. oktober, ko bo treba pomisliti, komu bomo svoje otroke, svoj najdražji zaklad zapuili. Treba jih je poslati v šolo! V katero? — V nemško šolo ne! Slovenski otroci le v slovensko šolo! Zakaj? — Gotovo vsi želite srčno, da bi se vaši otroci kaj naučili in da bi bili skrbno vzgojeni; tako vzgojo pa jim nudi le šestrazredna slovenska šola, katera je itak utrakvistična, to je dvojezična, kjer se poučuje v slovenskem in nemškem jeziku. — 1. Mislite si, da bi vi sami bili še v šolskih letih in bi prišli v kako francosko šolo. Kaj ne, pač malo bi se naučili, ker bi učitelja ne razumeli. Tako se godi tudi vašim otrokom, ako jih silite v nemško šolo. Ker ne razumejo, nimajo veselja do učenja in zmiraj bolj zaostajajo. Tudi se ne morejo tamkaj toliko učiti, kakor v slovenski šoli, ker so v enem razredu združeni učenci raznih let. — 2. Pa morebiti pravite: moj otrok mora znati nemški in zato ga dajem v nemško šolo. Gotovo, dobro je, če človek zna več jezikov, če zna Slovenec tudi nemški. Zoper učenje tujih jezikov ni nihče. Zato pa se tudi v slovenski šoli otroci že od 2. razreda naprej učijo nemški in v 6. razredu znajo že popolnoma nemški govoriti. Da je to res, dokazuje nam sledeči slučaj. Dva učenca iz Sevnice, eden iz nemške, drugi iz slovenske šole, delala sta pred kratkim skušnjo za vsprejem v realko v Mariboru. Učenec, ki je obiskoval slovensko šolo, znal je dovolj nemški, da je skušnjo prestal, omi iz nemške šole pa je pri izpitu padel. Sicer pa poglejte svoje slovenske uradnike, zdravnike, duhovnike itd., vsi so obiskovali večinoma slovenske ljudske šole in vendar so postali nekaj. Ako pa svoje otroke v nemško šolo dajate, vam na zadnje ne zojajo ne nemški, ne slovenski. Slovenski ne znajo, ker jih n hče ni učil, nemški pa tudi ne, ker ni bilo prave podlage; kajti le na podlagi maternega jezika uči se drugih jezikov. Vaši otroci se v nemški šoli le potajčijo, sramujejo se slovenske krvi. In vendar so rekli že nepozabni škof Slomšek: „Kdor svoj materin jezik zavže, ter ga pozabi in zapusti, je zmedenemu pijancu podoben, ki zlato v prah potepta in ne ve, koliko škodo si dela.“ — 3. Kdor pa se izneveri narodu, izneveri se mnogokrat tudi veri. In to je popolnoma naravno. Verske resnice treba j: vcepiti globoko v srca. V globino srca seže samo materinska beseda, torej slovenskim otrokom slovenska. Mi nočemo delati krivice g. katehetom, ki poučujejo na nemški šoli v Sevnici veronauk, ne, prepričani smo, da se oni trudijo in žrtvujejo svoje moči. Ali ravno tako smo prepričani, da pri vsem svojem trudu le malo dosežemo pri tako nengodnih razmerah. Sicer pa šulferajnska šola nima namena versko odgojevati, drugače se ne bi slovenskim otrokom vrivali nemški katekizmi in zgodbe; drugače se ne bi katehetov tožilo, kakor smo zvedeli od zanesljive strani, če slovenskim otrokom naročajo slovensko ljudstvo slovensko pozdravljati z krščanskim pozdravom „Hvaljen bodi J. Kr.“; drugače se ne bi kateheta tožilo, ako kupi kakemu otroku slovenski katekizem, ali pa da enkrat v tednu moli z otroci v šoli slovenski. Ako pa se pri otroku zanemari verska vzgoja, nesrečen je lahko otrok za časno in večno življenje. — 4. Drugi pravijo, da pošiljajo svoje otroke zato v nemško šolo, ker dobivajo tamkaj podporo. Če menijo s to podporo hrano in knjižice in tu in tam kakemu posebno ubogemu kako oblekico, vedite, da se ubogim otrokom daje isto tudi na slovenski šoli. — 5. Pa še eno prevdarite vsi stariši, posebno davkoplačevalci sevniske okolice. Sedaj vidite veliko novo poslopje nemške šole, delo nemškega šulferajna. Šulferajn pa si silno prizadeva, da bi šolo izročil v oskrbo dežele in občine, pa le izrecno pod pogojem, da se uče vsi predmeti le v nemškem jeziku. Zdaj pa pomislite, ako boste dajali otroke v velikem številu v nemško šolo, se zgodi lahko, da bode šola časoma postala res javna ter vsiljena sevniski občini v oskrbo, a plačila boste imeli le vi. Nimate že dovolj stroškov s šestrazredno utrakvistično šolo, hočete še si sami breme obtežiti z vzdrževanjem nemške šole? Zakrivili vse to pa bodo le tisti, ki pošiljajo otroke v nemško šolo. — Sicer pa je tudi velika nehvaležnost od starišev in otrok, ako tri,

štiri leta zahajajo v slovensko šolo, potem ko so se učitelji že toliko ž njimi mučili, obrnejo jim pa hrbet in se vpišejo v šulferajnsko šolo. Stariši, prevdarite vse to in vaš sklep naj bo: Moj slovenski otrok mora v slovensko šolo!

b Nemško uradovanje. Čudno je, da Planinska vas še zmiraj nemško uraduje, čeprav niti eden odbornik ni nemščine zmožen. Kako se torej morejo podpisovati nemški računi, ki jih g. „sekretar“ na Planini izstavi in le eden ve dobro, kaj je vse v račun spravil. Ali se ne morejo zgoditi pomote? Odbor pa le to podpiše, kar mu župan ali pa g. Schescherko sama razztolmačita. Občinski račun je vendar važna reč za vsakega davkoplačevalca, ne seveda za občinskega pisarja, ki ne plača v to občino niti vinarja davka. Nazadnje še to vprašanje: v kateri seji in z glasovi katerih odbornikov se je zvišala plača g. Sch. za pisavo?

Iz drugih slovanskih dežel.

Iz zavoda sv. Nikolaja za brezposelna dekleta v Trstu. V mesecu avgustu so doposlali sledeči te-13 prispevke: Slavno županstvo Kanal 40 K, slavno županstvo Dol pri Kamniku 5 K, gdč. Ivana Stefančič in gdč. Antonija Vončina po 2 K. Vsem tem izreka zavod prelepo zahvalo. Iz navedenih prispevkov more se opaziti, da se je na ta potrebni in koristni zavod pozabilo tekom poletnih mesecev, četudi ima zavod vedno plno zopet došlih in odhajajočih deklet, ki iščejo zavetja v tem prebivališču. Zavod sv. Nikolaja ima vedno stroške za vzdrževanje istega, in se radi tega ne sme nanj tako pozabiti. Vsakovrstna društva prirejajo izlete, slavnosti, veselice itd., a kedo se pa zmeni za ubogo društvo, ki vrši le človekoljubno delo, ki pomaga našim revnim brezposelnim dekletom. Čuti je često graje, da te nezavedne niso vredne in potrebne pomoči, da niso dobre, ubogljive itd., ko prihajajo v službo. Res je med njimi mnogo ljulike, a za te se skrbi in podučiti, in radi ene ali dveh pa ne sme trpeti cela dobra stvar. So dekleta, ki se nahajajo iz zavoda po pet, šest, tudi osem let vedno v eni in isti hiši v popolnoma zadovoljnost gospej. Te delajo čast našemu zavodu. Krivo je mnogo tudi, da se z gospo često snide dekle popolnoma drugačne narave, ki nikakor ne morete skupno vstrajati, a poskusiti je treba in vsaka malo odjenjati, in stvar pojde lepim potom naprej. Ni se tu, da se ravno dekleta zagovarja, temveč da se jim pomore in podučiti. Sedaj na jesen prihajajo v zavod dekleta od vseh strani, često jih je od 40—50 na večer. Nobene se ne odslovi, vse so prijazno sprejete, in kolikim se tudi denarno pomaga, če so brez sredstev. Slavnim županstvom se priporoča, naj se letno spominjajo tega zavoda, ker odbor istega skrbi za dekleta od zunaj prihajajoča in nikakor za tržaška in okoličanska. Vsem onim, ki imajo usmiljenje do naših slovenskih službo iščočih deklet, priporočamo zavod sv. Nikolaja in prosimo podpore, ker vreden je v popolni meri iste. — Odbor zavoda sv. Nikolaja, via Farneto 18 v Trstu.

Narodno gospodarstvo.

Železo dražje. Združeni tovarnarji za železo so sklenili zopet podražiti železo. To je letos že drugokrat. V tem oziru se je vložila v državcem zbira intarpelacija.

Dunajski mesarji se z vso silo trudijo, da bi se odprle meje za rumunsko in srbsko živino. To bi pomenilo znižanje cene naši avstrijski živini, katere imamo za avstrijske mesojede popolnoma dovolj.

Ječmenska razstava se bo vršila letos na Dunaju od 30. septembra do 7. oktobra. Naznanjenih je že več kot 1000 ječmenskih pošiljatev na razstavo. Pivovarji se zelo brigajo za razstavo.

Osrednji zadružni denarni zavod. Dne 19. in 20. sept. se je vršil na Dunaju shod zadružnih strokovnjakov, ki so se posvetovali o ustanovitvi osrednjega zadružnega denarnega zavoda. Sedaj zadruga mnogokrat težko najdejo kredita, nikdar pa ne za nizko ceno. Obema nedostatkoma bi naj odpomogel nameravani zavod. Jugoslovane je zastopal predsednik „Zadružne zveze“ v Ljubljani dr. Ivan Krek.

d Draginja. Sedaj, ko že vse podražujejo, premog, milo, sveče itd., bodo podražili tudi rokvice. Tudi tovarnarji bakrenih in svinčenih izdelkov so sklenili povišati svoje cene. Bakreni izdelki se bodo podražili za 10 kron pri 100 klg, svinčeni pa za 2 K.

Za izomiko kmečkega stanu. Na Nemškem so letos upeljali izlete srednješolcev na uzorna kme-

tijstva, da vsaj površno spoznajo trud kmečkega dela in spoštujejo kmečki stan. Pri nas na Avstrijskem pa vlada niti ne skrbi, da bi se za kmečke mladeniče prerejali izleti v druge kraje, kjer vidijo uzorna kmetijstva!

Najnovejše novice.

Politični shod v Trbovljah priredita v nedeljo 30. t. m. ob pol 9. zjutraj v gostilni g. Pusta drž. poslanec dr. Korošec in dež. poslanec Roš. Ker so na sporedu važne zadeve, zato pridite, kmetje in delavci!

Jarenina. Najbolj hudi na nove šolske počitnice so naši posilinnemci Baumgartner, Hans Gornig itd. Nam se to zelo čudno zdi. Ali veste gospodje, kdo je te nove šolske počitnice določil? Vaši prijatelji so to. To so tisti nemški gospodje v Mariboru, za katere se vi toliko potegujete, za katere vi toliko agitirate pri vseh volitvah, katerim se vi toliko klanjate. Mi smo že opetovano povdarjali, slovenski kmetje naj skupaj držo, nemška meščanska gospoda nima srca za slovenskega kmeta, a nam se ni hotelo verjeti in še se nam zdaj ne verjame. Nemški meščan ni bil nikdar prijatelj kmečki, če se mu tudi prilizuje. Kdaj bo naše ljudi pamet srečala? Kaj imajo od tega, da se toliko bahajo, da so „deutschfreundlich.“

Razstava sadja bo dne 30. t. m. v Mozirju, ki bo bolj krajevne pomena.

Tatvina. Dne 24. t. m. ob 4. uri zjutraj je bilo ukradeno v Negovi mežnarju, ko je šel jutrnco zvonit, prazniška obleka, 2 srajci, srebrna ura z verižico in nekaj denarja.

Društvena naznanila.

Sv. Anton v Slov. gor. Začetek veselice dne 30. t. m. bo ob treh popoldne. Sedež: 60 vin, stojišče 40 vin. Udi bralnega društva plačajo 20 vin. manj.

Čebelarški shod pri Sv. Benediktu v Slov. gor. bo v nedeljo, dne 30. t. m. predpoldne po rani maši, ne po večernicah, kakor je bilo zadnjič objavljeno.

Bralno društvo pri Sv. Ani na Krembergu ponovi v nedeljo dne 30. septembra igraokaz „Dan sprave“. Pobirala bo se udnina in sprejemali novi udje.

Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici naznanja, da priredi dne 14. oktobra vprizoritev „Lurske pastarice“.

Bralno društvo nad Laškem priredi dne 7. oktobra ob 8. popoldne predstavo „Trije tički“. Čisti dobiček je namenjen pogorelcem na Humu.

Pevski zbor v Šmartnem ob Paki obhaja letos desetletnico svojega obstanka in priredi ob tej priliki veselico dne 30. sept. s sledečim vspeedom. 1. Pozdrav došlih gostov. 2. Slavnostni govor. 3. Gledališka predstava: „Kje je meja?“ 4. Srečolov. Med posameznimi točkami poje mešan in možki pevski zbor in igrajo slavni petrovski tamburaši. Veselica se vrši na vrtu g. Pirtušeka v Rečici. Začetek ob pol 4. uri pop. K obilni udeležbi vabi uljudno pevski zbor.

Listnica uredništva.

Sv. Jurij ob Ščavnici: Prihodnjič, morali smo vzeti to prej, kar zastari. — Sv. Miklavž: Bomo nekoliko črtali, ker je preostro ter priobčili prihodnjič. — G. J. M.—n; Maribor: Pridite si po Vašo pesem, ker mi takih pesmi ne priobčujemo. — O premiranju bikov v ptujskem okraju pride prihodnjič v „Našem Domu“. Pozdrave! — Jož. Planinšek, Velenje: Mi smo dotično poročilo o ustanovi povzeli iz „Uradnega lista“ mariborskega okrajnega glavarstva, kjer je rok do 30. t. m. — Belevode, Negova: Za to številko prepozno. — Celje: Ko bodo sedanja pisma gotova, se lahko ob času objavijo tudi Vaša. Pozdrave!

Sv. Jurij ob Ščavnici (Popravek v izkazu daril za družbo sv. Cirila in Metoda): Martin Hrašovec je dal 1 K, Ana Vajngerl 40 v in Lovro Hribaršek 20 v. Znova je dala Neža Hrašovec 40 v.

G. Vertniku v spomin. Odbor slovanske čitalnice je namesto venca na grob vrliga čitalničnega uda, prerano umrlega trgovca gosp. Stanka Vertnika, daroval „Družbi sv. Cirila in Metoda“ 20 kron.

Loterijske številke.

Dne 22. septembra.

Gradec	44,	34,	31,	66,	71.
Dunaj	67,	80,	40,	45,	56.

Slovenske gospodinje!

Kupujte in zahtevajte povsod odločno

pralno milo

ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda!

Pozor!

Vsem cenjenim kupovalcem priporočam se nova in najcenejša trgovina z modnim, suknenim, volnenim in platnenim blagom kakor tudi z raznimi oblekami za dečke in gospode.

Grajski trg 2 M. E. Šepec, Maribor, Burgplatz 2

(v lastni hiši)

K bližajočemu mrzlemu času priporočajo se posebne novosti zimskih izdelkov za vsakovrstna oblačila, tudi odeje in koce, sukneni, volneni in štrikani robci, perje za blazine itd.

615 2

Oznanilo.

Deželni sadni drevesnici v Gleisdorfu in Brucku ob Muri bodeta prodali štajerskim zemljiškim posestnikom v jeseni 1906 oziroma spomladi 1907 skupaj 53.200 komadov nižje zaznamovanih vrst jablan in hrušk in sicer se bode oddalo 3 četrtinke te cele množice samo štajerskim kmečkim posestnikom po znižani ceni od 70 vin. za drevesce, eno četrtinko pa nekmečkim posestnikom po tržni ceni od 1 K 20 vin. Troški za zamotanje in pošiljatev se prištejejo k računnu. Na Goraje Štajersko se bodo prodajala samo jabolka teh le vsst: 1, 2, 4, 11 in 12, hruške samo vrste 1, 2, 3 in 9.

Naročila naj se pošiljajo do konca decembra 1906 na deželni odbor, katerim mora biti priloženo županovo potrdilo, da je naročitelj kmečki posestnik v dotični občini. Kdor potrebuje drevesca zato, da je vsadi v jeseni 1906, mora to v prošnji jasno povedati in dati naročilo do konca oktobra. Prošnje se bodo reševale, kolikor bo zaloga zadostovala, po vrsti, kakor bodo prihajale.

Več kakor 120 komadov se ne bo oddalo enemu posestniku in bode posestnik obvezan prejete drevesa vsaditi na svoji lastnini. Drevesa se oddajo samo proti plačilu v gotovini.

Zaznamek

jabolk in hrušk, katere bode prodajala deželna sadna drevesnica v sadni dobi 1906/1907.

Zaporedno število	I. Vrsta jabolk	a) v Gleisdorfu			b) v Brucku		
		visoka debela	srednje visoka debela	prtilikovsko grmiško drevje	visoka debela	srednje visoka debela	prtilikovsko grmiško drevje
1	Astrachan, beli	—	—	—	540	110	60
2	Šarlamovski	—	15	25	1120	75	820
3	Kardinal plamenčast	285	142	30	950	300	440
4	Grafensteiner	100	—	30	1070	700	30
5	Ribstonov pepinek	277	100	65	780	500	20
6	Landsberški kosmač	—	—	—	700	390	—
7	Dancigsko, Kantovo jabolko	—	—	—	800	140	150
8	Rumena žlahtnica	—	—	—	800	60	100
9	Zimska zlata parmena	—	—	—	660	360	120
10	Prinčevno jabolko	—	—	—	315	70	—
11	Štajerski zimski mošanci	3280	285	—	230	70	—
12	Rumeni belefler	825	100	290	—	—	—
13	Kanadski kosmač	4640	972	335	—	—	—
14	Ananas kosmač	802	70	400	—	—	—
15	Baumanov kosmač	370	120	—	—	—	—
16	Damasov kosmač	142	65	30	—	—	—
17	Prestolonaslednik Rudolf	265	115	85	—	—	—
18	Londonski pepinek	663	65	176	—	—	—
19	Renski debeli bob	2580	230	—	4320	780	—
20	Coxov oranžni kosmač	130	—	—	—	—	—
21	Huberjeva moštovka	760	25	—	—	—	—
22	Rudeča lisasta lesnika	14	—	—	2300	200	—
23	Rumeni poletni kosmač	—	—	—	—	15	—
II. Vrsta hrušk.							
1	Dielova maslenka	290	50	450	370	80	160
2	Siegelova maslenka	249	100	20	—	—	—
3	Sterkmanova maslenka	228	—	37	—	—	—
4	Hardenpoutova zimska maslenka	615	60	136	—	—	—
5	Dobra Luiza-Avrancheska	445	80	330	700	160	430
6	Zimska dekanova	605	98	205	—	—	—
7	Salburška hruška	120	50	—	735	215	300
8	Oliver de Serres-ova hruška	55	—	35	—	—	—
9	Pastorka	—	25	76	150	160	—
10	Postrovka	—	20	25	—	—	—
11	Josipinica Mechelnova	—	—	115	—	—	—
12	Jelenka	380	15	—	—	—	—
13	Weilerjeva moštnica	2120	320	—	3100	200	—
14	Boscova podolgovata hruška	—	—	—	375	325	60
15	Williamova kristijanka	—	—	—	—	—	40

V GRADCU, dne 7. septembra 1906.

Štajerski deželni odbor.

Št. 34915.
II 5535.

Učenca za usnjarijo, pridnega in poštenega, sprejme Terezija Sentak na Vranskem. 643 3

Kostanje, sveže, za kuhati in peči, kupuje po najboljši ceni vsako množino Janez Roj, Maribor, Apothekergasse 7. Kupuje tudi divje kostanje. 642 2

Vinograd, deloma prenovljen, z njivo in sadonosnikom na Jareninskem vrhu, blizu cerkve. Travniki, 8 orale na Lazah, obč. Vosek se prod. Več se izve v jareninskem župnišču. 644 2

Prav lepo posestvo je na prodaj skupaj ali tudi na kose pod prav lahki pogoji v Gaberniku, župnije Sv. Lovrenc v Slov. gor.; posestvo leži tik okrajne ceste, meri 14 oralov in obstoji iz 4 in pol orala lesa, velikega sadonosnika, iz katerega se dobiva po 16 polovnjakov jabolčnice, iz njiv, košenin in gospodarskega poslopja, ki se nahaja v prav dobrem stanu. Prodajalo se bode na prosto roko dražbenim potom v ponedeljek dne 1. vinotoka na licu mesta v Gaberniku. Med plačilnimi pogoji omenim, da bo treba četrtino kupnine izplačati pri kupni pogodbi, ostanek z obrestmi pa v treh letih. Več se izve pri lastniku Janezu Šegula, veleposestniku v Hlaponcih, p. Juršinci pri Ptuj. 686 1

Učenec želi sprejeti takoj Fr. Divjak, slikar, Pfarrhofgasse 7 v Mariboru. 638 1

Posestvo, dobro ohranjeno, okoli 4 orale zemlje, 1 1/4 ure zapadno od Maribora, potem ena vila v Mariboru z 10 stanovanji itd., zdrava lega za kakega zasebnika ali vrtnarja pripravna, se po ceni prod. Natančneje pove Mihael Sakowitz, Domgasse 8, Maribor. 639 3

Oženjena hlapec in dekla dobita službo k živini z mesečno plačo 70 K, kurjava, stanovanje in razsvetljavo pri grajščinskem oskrbništvu v Loki pri Zidanemmostu. 640 1

Učenec za trgovino iz boljše hiše z dobrim šolskim spričevalom se takoj sprejme. F. Puconja, trgovina raznega blaga, Križevci pri Ljutomeru.

Mežnar in organist na župniji Zabnice-Lušarje se sprejme z novim letom 1907. Plača: 1326 K 40 vin. v gotovini, stanovanje v lastni hiši z vrtom, servitutni les za kurjavo in štola. Natančneje pri osebni predstavi. Slovenščine in nemščine zmožni prosilci naj pošljejo svoje prošnje, opremljene s spričevali do 1. novembra t. l. — Župni urad Zabnica (Saifnitz) Koroško, dne 20. sept. 1906. 623 3

Mlad mož, ki je tudi krojač, želi priti za cerkovnika. Naslov pri upr. 629 2

Vinske sode od 1 vedre do sto veder, različne kakovosti, 11 pride na 5-6 v, po ceni prodaja Jožef Hvalec, sodarski mojster v Mariboru, Reiserjeva cesta 3. 630 3

Kuharica, 35 let stara, vajena vsakega dela in gospodarstva, ki je služila že v župnišču, želi nastopiti službo zopet v kakem župnišču. Nasl. pri upravn. 631 3

Viničariljo išče mož z dobrimi spričevali. Ima dva fanta, stara 12-14 let. Alojz Kurnik na Vodolah. Sv. Peter pri Mariboru. 632 1

Službo oskrbnika ali šafarja želi spremeniti 1.-15. nov. oženjen mož brez otrok. Bil je 7 let v službi, ima dobro spričevalo. Naslov pove upravn. 633 3

V najem daje lepo malo posestvo, pol ure od Maribora N. Lip v Kamnici pri Mariboru. 634 2

Dva krojaška pomočnika dobita trajno delo pri kroj. mojstru A. Štefančiču na Hrastniku na Hrastniku, kjer se tudi vzame priden deček takoj v uk. 625 2

Pozor, kmetice in dekleta! V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že čez 25 let, posrečilo se mi je iznajti najboljše sredstvo za rast las, to je Kapilol št. II. Isti deluje, da postanejo lasi gosti, dolgi in odstranjuje prhljaj (luskinje) na glavi. Cena (franko na vsako pošto) je: 1 lončič 3 K 60 v, 2 lončka 5 K. Treba, da si vsaka obitelj naroči. Prosim, da se naroči samo od mene pod naslovom: P. Jurišič, lekarnar, Pakrac, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštnim povzetjem. 635 5

Pozor, kmetje in fantje! V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že 25 let, se mi je posrečilo sčasoma iznajti sredstvo za rast brk in las, proti izpadanju las in za odstranitev prhljaja (luskin) na glavi, to je Kapilol št. I. Cena je (franko na vsako pošto): 1 lončič 3 K 60 v, 2 lončka 5 K. Prosim, da se naroči samo od mene. Naslov je: P. Jurišič, lekarnar v Pakracu, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštnim povzetjem. 635 5

Učenec iz boljše hiše, z dobrimi spričevali se vsprejme v trgovini z mešanim blagom F. Kodrič v Framu. 624 1

Kovaškega učenca in pomočnika sprejemem takoj. Učenec mora biti 14-16 let star. Anton Ferenčak, kovaški mojster v Brežicah ob Savi. 618 1

Čevljarški učenec se takoj sprejme pri Antonu Koren, Mlinska ulica 7, Maribor.

Znano po ceni se kupi vse rezno blago, zgotovljene obleke in perilo v vsaki velikosti pri Adolfu Wesiak, Maribor, Dravska ulice 4. 608 5

Močen mizarski učenec in en pomočnik se takoj sprejmeta pri A. Viher, mizarski mojster, Maribor. 618 2

Mizarskega pomočnika takoj sprejme Jožef Brelj, mizar v Ribnici na Pohorju, Štajersko. 607 2

Gostilna, dobro idoča, z mesarijo in 17 oralov travnikov, se prodaja ali da v najem pri Sv. Marjeti v Slov. gor. Vpraša se naj F. Wagrاندl, Maribor. 610 2

Učenca sprejme takoj J. Lančič, klepar v Gornji Radgoni. 591 1

Služba cerkovnika in organista je na Vidmu ob Savi razpisana do 1. oktobra 1906. Prednost imajo, kateri so izurjeni v kakem rokodelstvu. Cerkevno predstojništvo Videm. 593 1

Hiša s 5 stanovanji, branjarja z blagom, vrt, svinjski hlevi, svinjska kuhinja, se po nizki ceni prodaja v Studencih pri Mariboru. Več pove posestnik Franc Čerič v Studencih, Lembaška cesta 71. 572 2

Za krojače in šivilje priporočam vzorce (Schnittmuster) za razne obleke po nizki cenab. Pojasnila daje pismeno ali ustmeno Ivan Keček, krojaški mojster. Senik. P. Sv. Tomaž pri Ormožu. 2

Hiša na periferiji mesta Maribor, kjer je že gostilna z vsemi potrebnimi prostori, tudi mesnica, ledenica, ki se da lahko v najem pivovarni, nekaj malih stanovanj, zraven še stavbišče, 10 let davka prosta, ob državni okrajni cesti, lepa lega za prihodnost, se prodaja. Kdo, pove uprav. 578 1-4

Prtilična hiša za 5 strank, dvorišče in vrt, ob okrajni cesti, v bližini opekarnice, cerkve in šole, kjer je sedaj branjarja, lepi lokali za eventualno povečanje ali pa za gostilno, se po ceni prodaja. Prodajalca pove upravn. 579 1-4

Služba organista in cerkovnika pri Sv. Rupertu nad Laškim je razpisana. Nastop 1. oktobra t. l. 622 1

Vsake vrste debela od 4 metre dolžine kupim za najvišjo ceno na mestu lesnega skladišča ali kolodvora v Mariboru. Na to opozarjam posestnike, ki ne morejo dobiti daljših debel iz svojih gozdov. Janez Špes, lastnik žage, Maribor. 1-15

Hiša se prodaja po zelo nizki ceni z dobro najemnino in lepim vrtom tik cerkve sv. Jožefa pri Mariboru. Naslov pri upravništvu. 527 1

10 odstotkov popusta dovoli na naročila s Štajerskega in Kranjskega v korist dijaški kuhinji v Mariboru oziroma v Ljubljani „Delavnica umetnih cerkvenih del Konrad Skaza, St. Ulrich-Gröden, Tirol“. Ceniki, fotografije, načrti in spričevala se pošljejo na zahtevo s povratno pošto. 481 3

Hiša se prodaja po nizki ceni s 6 stanovanji, velik hlev za 8 goved, svinjski hlevi, svinjska kuhinja, klet, vrt, četrt orala njive, studenec, mesečna najemnina 49 K, v Studencih pri Mariboru. Več pove Franc Čerič, posestnik v Studencih, Lembaška cesta 71. 573 2

Enonadstropna hiša z malimi stanovanji, južna lega, v novi ulici, ki bo v kratkem zvezana s središčem mesta in bo potem okoli 5 minut od glavnega ozir. stolnega trga oddaljena, gospodarsko poslopje, vrt, dvorišče itd. okoli 10 let davka prosta, se po ceni prodaja v Mariboru. Naslov pove upravništvu. 577 1-4

Dijake ali dijakinje sprejme na stanovanje ali pa tudi na hrano uradnikova udovala Lujiza Sivka, Maribor, Koroška cesta 17. 585 1

Anton Mlekuš,

— kotlar —

Maribor, Kaserngasse št. 13

se priporočam v izvrševanje vseh v to stroko spadajočih izdelkov. Zaloga kotlov za žganje, za perilo in krmo, sploh za vsaktero posestvo, obrt in stroko.

Zaloga drevesnih in trnih brizgalnic.

Sprejemam vsakovrstne v mojo stroko spadajoča dela v najboljši popravilo po najnižji ceni.

Kupujem tudi star baker (kufer), mesing, cin in svinec. 636

Stefan Kaufmann, trgovec z železnino v Radgoni 595 5

— priporočam svojo veliko zalogo —

lepo pozlačenih nagrobnih križev po jako nizki ceni.

Želodčne kapljice

(z zaščitnim znakom sv. Marka.)

500 let je že stara lekarna, kjer se izdelujejo po preizkušenem zdravniškem navodilu **želodčne kapljice** (prej Markove kapljice). Te po receptu, ki mi ga je izročil neki zdravnik, prirejene želodčne kapljice so posebno priporočljive za ohranjenje trajnega zdravja, ker je dokazano, da je **nervo-**

nost, bledica, pomanjkanje spanja, migrena, glavobol vedno le posledica slabe prebave in vsled tega tudislabe tvoritve krvi. — Te kapljice učinkujejo posebno ob prehlajenju želodca **oslabljenju želodca**, slabi prebavi in s tem spojenim **zaprtje** n ter pomanjkanju teka.

ZAKONITO ZAJAMČENO.

Izveček iz prostovoljnih zahvalnic, ki mi dohajajo vsaki dan:

Z Vašimi želodčnimi kapljicami sem zelo zadovoljen, ker so ozdravile mojo hčer od dolgotrajne bledice. Pošljite mi, prosim za 8 kron še 2 ducata. Velespoštovanjem HENRIK KUBRICHT, krajni sodnik v Radenburgu. — Vaše želodčne kapljice so čudovito pomagale moji soprogi proti bolečini v želodcu. Pošljite mi še 12 steklenic. JOSIP SCHNEIDER, posestnik na Dunaju Wiedner Hauptstr.

Želodčne kapljice se pošiljajo:

1 ducat (12 steklenic) po 4— K.   3 ducate (36 steklenic) po 11— K.
5 ducatov (60 steklenic) 17— K.

prosto zavoja in poštine, ako se pošlje denar naprej ali po poštne povzetju — Razpošilja samo

GRADSKA LEKARNA, ZAGREB

858 18—20 Trg sv. Marka št 68, poleg cerkve sv. Marka.

Vzorna pravila za nepolitična društva

dobite v

trgovini Cirilove tiskarne v Mariboru.

10 komadov stane 50 vinarjev.

Rodbina dr. Janka Serneca naznanja tužno vest, da je njen sin in brat, gospod

Jurij Serneec

bivši c. in kr. narednik 47. pešpolka,

dne 19. septembra preminul. Pogreb se je vršil dne 21. septembra na pokopališču v Strassganju.

Sveta maša zadušnica se je brala v ponedeljek 24. septembra v mestni in stolni cerkvi v Mariboru.

Brez drugega naznanila.

CENE PRIMERNO NIZKE. DELO SOLIDNO IN SE V TEKU TEDNA IZGOTOVI. LIŠP NI TREBA ODSTRANITI ZA VSE V SNAZENJE :: IZROCENE STVARI SE JAMCI ::

H. VOLK

76 Šoštanj — Štajersko 5

Kemična pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na par in elektriko, se priporoča za snajenje vsako-
:: vrstnih oblek itd. ::

Slikarsko in pleskarsko obrt

sem otvoril v

Karčovini 86

kar slavnemu občinstvu iz Maribora in okolice uljudno naznanjam in se priporočam v obilna naročila. 619 1

FRANC DIVJAK.

Stanovanje: Pfarrhofgasse 7.

Izsuševalni tečaj.

Od 22. do vštveši 27. oktobra 1906 se bo vršil v Velikem Št. Florijanu, okraj Nemški Lonč, tečaj za izsuševanje.

Za ta tečaj je razpisanih 15 ustanov (štipendij) po 20 kron za uboge kmečke delavce.

Namen tečaja je, izobraziti strokovne melioracijske predelavce, ki bi se porabili kot predelavci pri melioracijskih opravilih.

Lastnoročno pisane prošnje se naj pošljejo vsaj do 9. okt. 1906 kulturno tehničnemu oddelku deželnega odbora štajerskega v Gradcu, Raubergasse 8.

V prošnji naj navede starost, sedanje bivališče, če je prošnjik že delal pri melioracijskem delu in če je voljen, v slučaju, da bo poraber, delati kot predelavec pri teh opravilih.

Dotični kmetje in kmečki delavci, ki se želijo udeležiti tečaja na lastne stroške, naj se oglasio v ponedeljek 22. oktobra 1906 ob 8. uri zjutraj v gostilni Henrika Haring v Velikem Št. Florijanu pri vdju zavoda, g. deželno-kulturnem nadinženirju J. žefu Sinnreichtu.

GRADEC, dne 17. septembra 1906.

626 2

Od deželnega odbora štajerskega.

Nova lesna trgovina

tik mesta Maribora v občini Karčovin h. št. 138 na cesti, ki vodi proti Gradcu, in tik gostilne „Taferne“.

Priporočam se slavemu občinstvu za mnogobrojna naročila, katera bodem izvršil v največjo zadovoljnost cenjenih odjemalcev.

V zalogi bodo **deske, krajniki, late i. t. d.** ter pozneje **bukova in jelova drva**, pod zmernimi cenami.

Ivan Lamprecht, trgovina lesa.

Podpisani I. Lamprecht ml. si dovolim naznaniti, da sem

svetlobni slikatelj (fotograf)

in se priporočam za izdelovanje vsakovrstnih slik. Slikat hodim samo na dom, ako me kdo zahteva, na svojem domu ne slikam. Priporočam se posebno gg. trgovcem za izdelovanje **razglednic** od najpreprostejše do najfinejše. Cene po obsežnosti slik. — Se priporočam za mnogobrojna naročila

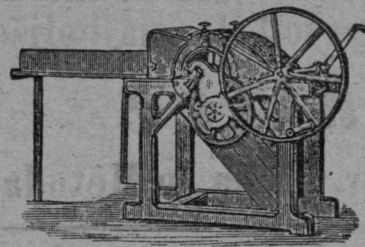
617 2

Ivan Lamprecht ml., fotograf.

Tovarniška zaloga

434 2

kmetijskih strojev

Konrad Prosch

v Mariboru, Viktringhofgasse priporoča

- svoje nove izboljšane - **gepelje,**

mlatinice z najnovejšimi osmi, **rezalnice** za krmo in repo, **trijerje,** **sekalnice** * Za vse se jamči! Slovenske cenike na zahtevo zastoj!

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19 v Medjatovi hiši, v pritličju, Dunajska cesta 19

XX sprejema: zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi; 2. zavarovanja zvonov proti poškodbi; in 3. zavarovanja za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaju za življenje in nezgode. — Pojasnila daje in sprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki. — Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. — V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel. XX
XX Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. XX

Glavno poverjenišтво za Spod. Štajersko in Koroško g. Avg. Weixl, Maribor. 14 24—18

Edina domača zavarovalnica! — Svoji k svojim!

Pozor!
Bolnemu zdravje!

Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške želodčne kapljice

Pakraške želodčne kapljice delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, izganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastanejo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo zoper bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni kmečki in meščanski hiši. Naj vsakdo naroči in naslovi:

Peter Jurišić,
lekarnar v Pakracu št. 100
Slavonija.

Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzajem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto):

12 stekleniče (1 ducat) 5 K,   24 stekleniče (2 ducata) 8 K 40

36 stekleniče (3 ducati) 12 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi s prav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamoklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste slinje ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih katarih. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto):

2 originalni steklenici 3 K 40 v,   4 originalne steklenice 5 K 90 v

6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom: 650 10

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Gospod katehet! Ali že imate zapisnik učencev?

Cirilova tiskarna v Mariboru je za Vas priredila pet izdaj v lepi vezavi:

I za 250 učencev stane 1— K	V. za 520 učencev stane 1 40 K
II za 330 „ „ 1 20 K	VI za 610 „ „ 1 40 K
III za 490 „ „ 1 30 K	VI. za 1000 „ „ 2 60 K

Podobice
male in večje, zobčaste in gladke

— dobite prav po ceni —

v prodajalni Cirilove tiskarne v Mariboru.

Obhajilne podobice so v 34 različnih vzorcih na prodaj.

SLOYENCI! Zahtevajte vedno in povsod le najboljše

vžigalice

v korist družbe sv. Cirila in Metoda.

Vizitnice
izdeluje po nizki ceni
Tiskarna sv. Cirila.

Jamčeno več let!

: Vse ure so :
: natanko pre-
: skušene! :

: Vsaka res :
: slaba ura se
: vzame za celo
: ceno nazaj! :

Srebrne remonter ure od gl. **3.80** naprej

Srebrna anker 15 kamnov s 3 srebrnimi pokrovi od gl. **5.50** naprej

1-3 Srebrne verižice po teži.

Anton Kiffmann, Maribor.

Za Marijine družbe

je dobila prodajalnica Cirilove tiskarne

krasne svetinje iz aluminija.

Od sedaj lahko vsakdo dobi tukaj tudi
— vsakovrstne druge svetinje. —

Peter Jagodič

pozlatarski in slikarski mojster v Celju, Gosposke ulice št. 4

poznižno priporoča vsem častitim župnijskim predstojništvom in duhovščini kakor tudi občinskim uradom svojo

prvo slovensko umetno delavnico v Sp. Stajerju

in zelo bogato zalogo cerkvene in hišne umetnosti, altarje, prižnice, tabernakelne, božjih podob (kipov), svetnikov, slik, od najmanjših do največjih, od 25 v do 200 K. Okvirje po najnižji ceni, kakor tudi križce.

Popravljanje in predelovanje starih altarjev itd. umetno in znano zmožno po nizkih cenah. — Proračuni in načrti zastoj

Za mnogobrojna naročila se priporoča

P. Jagodič.

|| || || || || Zoper ogenj in vlom varne **blagajne** in **šivalne stroje** kupite pri meni najceneje. || || || || ||

Zanesljivo najboljše poljedelske stroje

posebno vinske in sadne stiskalnice, mline za sadje in grozdje, čistilnice (pajkle), slamo in reporeznice priporoča v bogati izberi

trgovina z železnino „MERKUR“

P. MAJDIČ, CELJE

ter pošija na željo cenike zastoj.

Najboljša in najcenejša umetna gnojila
Tomaževa žindra, kalijeva sol in kajnit

so v zalogi.

Lepa izbora kuhinjske posode iz čistega nikla in zdravniško priporočena.

|| || || Traverze, cement, železo za cevi, cevi iz kamenščine, strešna lepenka, sesalke in vodovodne naprave || || ||